

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΓΩΓΕΑΣ.

τηςία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ.
κ. συνδρομητὰς δρ. διατ. 12.
Ἑξαμηνία » » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ
Ἑλλάδι ἐτησίᾳ . . . δρ. 14.
Ἑξαμηνία » » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐ-
τησίᾳ φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λ. 30.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

«Δὴ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τιτὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καὶ ἡ παραβαί-
νει τις αὐτοὺς ἢ κωλύει ἐπιχειρεῖν, σπουδῇ πάσῃ κωλύει καὶ πάντα τρόπον ἐναντιοῦσθαι».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΓΩΓΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. . . δρ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα
τὸν στίχον Λεπ. 20.
Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμέναι καὶ μη-
δαμῶς καθαπτόμεναι τινος βα-
ναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατριβὴν τὸν
στίχον λεπτ. 40

Ἀπάντησις.

Εἰς τὴν φίλην «Ἐξέγερσιν» ἐπανερχομένην ἐπὶ τοῦ θέματος ὅπερ πρὸ ἡμερῶν ἐπραγματεύθημεν, ἀπαντῶμεν τὰ ἀκόλουθα.

Ὑπῆρχε καιρὸς καθ' ὃν ἡ νίκη τῆς ἀληθείας δὲν κατορθοῦτο εἰμὴ δι' αἰματηρῶν ἀγώνων, διὰ τῆς ὑπερπηδήσεως μυρίων προσκομάτων ἅτινα φανερώς ἢ ὑποκεκρυμμένως παρενεβάλλοντο ὑπὸ καταχθονίου πολιτικῆς, ἐπιθυμώσεως τὰ πάντα νὰ καθυποτάσῃ εἰς τὰ νεύματά της, εἰς τὴν θέλησίν της. Ἡ πολιτικὴ αὕτη γεννηθεῖσα ἀπὸ τὰ 1815 καὶ μεταβαλλοῦσα ἀλλεπαλλήλους ἐν τῷ μεταξύ φάσεις κατὰ διαφόρους περιστάσεις καὶ ἐποχὰς, ἀντιστρατευομένη πάντοτε κατὰ τοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς, ἐπόμενον ἦτο νὰ ναυαγήσῃ ἦτον ἀνάγκη νὰ λάβῃ μίαν καιρίαν προσβολὴν ἥτις νὰ καταστρέψῃ τὴν ἐπιρροήν της, νὰ ἐκμηδενίσῃ τὰς ἀποκρύφους κατὰ τῆς ἐλευθερίας ἐνεργείας της.

Ἀλληλοδιαδόχως λαβοῦσα θανάσιμα κτυπήματα ἐπῆλθεν ἡ νέκρωσις αὐτῆς· ὡς ἀφετηρία δὲ τῶν γενναίων ἀγώνων τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνισθέντων, χρησιμεύει ἡ σωτηριώδης ἀναμόρφωσις, τὴν ὁποίαν βλέπομεν σήμερον καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην. Εὐχῆς ἔργον ἦτο ἡ ἐκνίκησις τῶν μεγάλων ἀληθειῶν τὰς ὁποίας ἡ φιλοσοφία τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ ἐνεστώτος αἰῶνος, ἐδίδαξε καὶ ἐπρέσβευσε νὰ κατορθοῦτο ἄνευ θυσιῶν, ἄνευ αἱματοχυσίσε· ἀλλ' ὅταν ἡ ὁπισθοδρομήσις δὲν σταματᾷ ἀπέναντι κἀνεὸς προσκόμματος, ὅταν ἡ τυραννία δὲν ὁμολογεῖ τὴν ἡττάν της εἰμὴ ἀφοῦ κυλισθῇ εἰς ποταμούς αἱμάτων, οὐδεὶς ἄλλος παρ' αὐτὴν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς καταστροφὰς μὲ τὰς ὁποίας συνοδεύεται ἡ ἀναγέννησις τῶν ἐθνότητων, ἡ ἀναμόρφωσις τῶν κοινωνιῶν, ἡ πρόοδος τῆς ἀνθρωπότητος.

Εὐτυχῶς ἡ κατάπτωσις τοῦ εἰδώλου αὐτοῦ τῆς τυραννίας δὲν ὀφείλεται πάντοτε καὶ καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν πολέμων, εἰς τοὺς θερισμούς τῶν μαχῶν. Μία ἀξιοπρεπὴς ἀλλ' ἐντονος φωνὴ πατριωτισμοῦ, μία συνετὴ, ἐπιδεξία καὶ εἰλικρινὴς πολιτικὴ, εἶναι ἀνταξία μυρίων πολέμων, εἶναι ἐφάμιλλος πρὸς τὰς ἐνδοξότερας ἐπὶ τοῦ πεδίου νίκας· χωρὶς ν' ἀνατρέξωμεν εἰς μεμαχρυσμένας ἐποχὰς, καὶ ν' ἀπαριθμήσωμεν ἀρχαῖο-περα γεγονότα πρὸς βεβαίωσιν τῶν λόγων μας, ἀναμνησκόμεν ἐν καὶ μόνον πρόσφατον γεγονός ὡς παράδειγμα, ἀπαντῶμεν ἐν τῇ ζωῇ ἱστορίας, τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἢ ἐμελέτησεν ἡ συνάδελφος κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἐξομολόγησιν.

Ἡ ἐνωσις τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἀναντιρρήτως χρεωστεῖται εἰς τὴν ἰσχυρὰν ἐκείνην τῶν τέκνων της θέλησιν, ἥτις ἐμπνεομένη ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ εἰξεύρει νὰ νικᾷ πᾶν πρόσκομμα, εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν ἐκείνην πεποίθησιν ἥτις ὄχι μόνον γνωρίζει ν' ἀφοπλίσῃ πάντα πλάγιον ἢ προφανὴ ἔχθρον, ἀλλὰ καὶ τὰς συμπαθείας καὶ τὸ σέβας αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων φίλων καὶ ἐχθρῶν ἐκουσίως καὶ ἀκουσίως νὰ ἐφελκύνῃ.

Τὸ πρῶτον Ἰονικὸν Κράτος ἐν στενοτάτῳ χώρῳ περιλειπόμενον ὑπὸ τὴν τρομερὰν καταπίεσιν τῆς

ἰσχυροτέρας τῶν Δυνάμεων, μὴ ἔχον οὐδὲν ἄλλο νὰ προσφέρῃ ἢ τὸν μαρasmus τῶν δυνάμεών του, ἐν μέσῳ ἀκαταβλήτου πόθου διὰ τὴν πρόοδον τῆς κοινῆς πατρίδος, μὴ δυνάμενον νὰ διατρέξῃ ἐπ' ἀγαθῷ αὐτῆς εἰς τὴν ὑπὸ τῆς θείας προνοίας χαρᾶς προαγωγὴν, ἥτις εἰς μόνην τὴν ἐθνικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν πολιτικὴν κατάρτισιν ἐνυπάρχει, διὰ τοῦ λόγου, τῆς ἀκαταμάχητου αὐτῆς δυνάμεως, ὥπλισε τὰ τέκνα του, ἅτινα ἀπέναντι φοβεροῦ ἐχθροῦ (ὅστις χαμογελᾷ) παρετάχθησαν εἰς μάχην.

Πεντηκονταετίαν σχεδὸν ὑπὸ τὸ βιομηχανικώτερον τοῦ κόσμου γένος ὑπέκοντες οἱ Ἑπτανήσιοι οὐδὲν ὑπὸ τῶν Ἀγγλων ἐδιδάχθησαν, οὐδ' αὐτὰ τὰ πρῶτα εἰς τὸν βίον ἀναγκαῖα καὶ ἀπλούστατα ἔργα· ἄς μὴ ἀπορήσῃ τις πῶς οἱ νοημονέστατοι Ἑλληγες οὗτοι τῶν Ἰονίων νήσων οὐδὲν βιομηχανίας ἔργον ἐδιδάχθησαν ἐκ τῆς ἐπιβεβλημένης προστασίας οὔτε εἰς συνεννόησιν μετ' αὐτῆς ἦλθον πρὸς τακτοποίησιν τῶν ἐσωτερικῶν αὐτῶν πραγμάτων· διότι μεμαραμμένα ἦν τὰ ἔργα των ἐκ τοῦ ξενικῷ πνεύματος ὅπερ ὁ πατριωτισμὸς συνοδεύμενος ὑπὸ τῆς θαυμασιωτέρας εἰλικρινείας καὶ συνέσεως ἀπέκρουε, παλαιῶν κατὰ τῆς σκληρᾶς πίεσεως, ἥτις ἐμάρανε τὴν ὠραιότητα καὶ τὸ ἀνεπτέρωμα τοῦ Ἑπτανήσιου.

Οὐδέποτε δὲ δυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν τὰς ἐξορίας, τὰς ἀπαγχονίσεις καὶ τόσα ἄλλα μαρτύρια ἅτινα ὑπέστησαν τὰ τέκνα ταῦτα τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῆς προστασίας πρὸς ἐγκατάλειψιν τῆς εὐγενοῦς αὐτῶν ιδέας, οὔτε τὸν ἀποκλεισμόν τῶν ἐλληνικῶν λιμένων ὑπὸ τοῦ Πάρκερ ὅστις ἐγένετο οὐχὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς κραταιᾶς Ἀγγλίας διὰ τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν ἐνὸς Ἰουδαίου τοῦ Πατζίφικου, ἀλλὰ πρὸς μυκτηρισμὸν τῆς Ἑλλάδος μεθ' ἧς ἐζήτει ἡ Ἑπτανήσος νὰ ἐνωθῇ καὶ ἀποτελέσει ἐν Κράτος· ἀλλ' οὔτε τοὺς λόγους τοῦ Γλάδ-στωνος «ἡ συνειδήσίς μου δὲν μὲ ἀφίνει ποτὲ νὰ ὑποστηρίξω τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνωσιν τῆς Ἑπτανήσου» οὗς εἶπεν εἰς τοὺς προτείναντας πρὸς αὐτὸν Ἑπτανήσιους ὅτι «ἡ Ἑπτανήσος ὅπως πειθαυμονήσῃ πρέπει νὰ ἐνωθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος»· ὅτε ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ ὡς ἀπεσταλμένος τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἐπεσκέφθη τὸ Ἰόνιον Κράτος ὅπως ἐκφέρει τὴν ἑαυτοῦ γνώμην περὶ τῆς καταστάσεως αὐτοῦ.

Μετὰ τοσαύτας δοκιμασίας καὶ ἀπένατι τῆς σιδηρᾶς ἐπιμονῆς τοῦ μεγαθύμου λαοῦ τῆς Ἑπτανήσου, κατεδείχθη τέλος πάντων καὶ ἡλίου ἐναργέστερον ὅτι οἱ ἄρχοντες δὲν ἰσχύουν, ὅσον ἰσχυροὶ καὶ ἂν ἦναι, νὰ κατορθώσωσι λόγου ἅξια ἔργα, ἐὰν δὲν προσλάβωσιν ὡς ὁδηγὸν καὶ κανόνα τῶν πράξεών των τὸ συμφέρον τῶν λαῶν ὧν ἡ διοίκησις τοῖς ἐνεπιστεύθη· ὅταν μάλιστα οἱ λαοὶ οὗτοι ἐδιδάχθησαν καὶ κατέμαθον τὸ ἀληθὲς αὐτῶν συμφέρον εἰς ἀπόκτησιν τοῦ ὁποίου ἀφειδοῦν τῶν πάντων, ἐπιχειροῦσι τὰ πλέον παράτολμα ἔργα καὶ δὲν ἀπαυδοῦν μέχρις ὅτου ἀποκτήσωσι τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀγαθόν. Οὐδέποτε ἡ Ἀγγλία ἤθελε συγκατατεθῇ εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς Ἑπτανήσου, ἐὰν μὴ ἐβλέπε τὸν λαὸν αὐτῆς μετὰ τοσαύτης καρτερίας

ἐπιμένοντα εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ σκοποῦ. Βεβαίως οὔτε στρατοὶ, οὔτε στόλοι, οὔτε ἡ εὐνομία τῆς Ἑλλάδος, οὔτε ἄλλη τις ἀπόκρυφος ἢ φανερά αἰτία τὴν ἠνάγκασαν εἰς τοῦτο μόνῃ ἢ ἰσχύς τοῦ λόγου ἥτις κατέστησε τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως πέτραν σκανδάλου τὴν ὑπεχρέωσε νὰ ὑποχωρήσῃ.

Ὅτε ἡ ἐνωσις τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπραγματεύετο οὐχὶ μόνον εὐνομία δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὰ συγχωνεύμενα Κράτη ταῦτα ἀλλὰ διετέλουν εἰς ἐκρυθμὸν καὶ ἀνώμαλον κατάστασιν, τὰ δὲ παρημελημένα ἐσωτερικὰ των εἰς βαθμὸν δόλως ἀσύγνωστον εὐρίσκοντο καὶ ἡ ἐξωτερικὴ αὐτῶν ὑπόληψις ἦτον προσβεβλημένη ἐνεκα τῆς ἐπὶ πολλὰ ἔτη παιζομένης συνταγματικῆς κωμωδίας καὶ τοῦ ἐμπαιγμοῦ τῶν νόμων ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι, ἅτινα παρείχον καὶ εἰς τοὺς φίλους καὶ εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος ἡμῶν εὐλαγοφανὴ ἀφορμὴν ὅπως ἐπιφέρωσιν ἐναντίον μας πικρὰς μέμφεις· δὲν ἦτο δὲ οὔτε ἡ πρώτη οὔτε δευτέρα φορὰ καθ' ἣν φίλοι καὶ ἐχθροὶ μᾶς κατεμέμφθησαν, καὶ μολαταῦτα ἡ ἐνωσις ἐγένετο οἱ δὲ ἐκ συστήματος καὶ ἐπὶ πληρωμῇ δυσφημοῦντες πᾶν ὅ,τι ἐλληνικόν, εἰς μυρίας ὅσας κατέφυγον συκοφαντίας ἀφοῦ δὲν ἤθυσ-νῆθησαν νὰ καταστρέψωσι τὸν σκοπὸν ἢ νὰ παρακωλύσωσι τὴν πρόοδον αὐτοῦ.

Περὶ τῶν μικροσκοπικῶν τούτων κατηγορῶν καὶ συκοφαντῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ οἵτινες δὲν αἰσχύ-νονται νὰ γράφωσιν ἀλλὰ δὲν τολμῶσι νὰ ἐπιγράψωσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς ὑβρεσι, ἄς ἐκχέουσι, οὐδεμία ἡμῖν προσοχὴ πρέπει νὰ δίδεται ἀφοῦ ἀπέναντι αὐτῶν ἴστανται ἀναστήματα τοσοῦτων ἐνδόξων τῆς Εὐρώπης ἀνδρῶν θαυμαστῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οἵτινες ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀρκοῦντως ἱκανοποιοῦσι τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν φιλοτιμίαν.

Ὁ Ἑλληνισμὸς λοιπὸν ὅπως παριστάνουσι αὐτὸν οἱ κακόβουλοι καὶ συκοφάνται αὐτοῦ, δὲν εἶναι χίμαιρα ἀλλὰ πραγματικότης· ὑπάρχει ἐν τῇ Ἀνατολῇ φυσικῷ δικαίῳ, ὑφίσταται ἐθνικῷ δικαίῳ· οὐδεὶς ἀμερόληπτος δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν πραγματικότητά του εἰς ἅπασαν τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔχει τὰ κέντρα αὐτοῦ· ὁ Ἑλληνισμὸς εἶναι τὰ νεῦρα τῆς Τουρκίας, ἡ ὑπαρξὶς καὶ ἡ ζωὴ αὐτῆς· ἄνευ τούτου τὸ Κράτος τῶν Οὐσμηνλίδων δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, μένει πτώμα. Ἡ Ἀνατολὴ διὰ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀνέλαμψε, ταῦτα δὲ καὶ ἐν γένει ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία, ἡ ζύμη αὐτῇ δι' ἧς ἐξυμώθη τὸ Εὐρωπαϊκὸν φῶμα, εἶναι σπουδαῖον κεφάλαιον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἶναι θησαυρὸς ἀκένωτος αὐτοῦ ἐξ οὗ Ὀθωμανοὶ, Σλάβοι, Ἀρμένιοι, Βούλγαροι καὶ τόσαι ἄλλαι φυλαὶ σύνοικαι προμηθεύονται πᾶν χρήσιμον καὶ ὠφέλιμον εἰς τὴν πρόοδον αὐτῶν· ἡ διδασκαλία τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τῶν τεχνῶν, τῶν ἐπιστημῶν, τοῦ ἐμπορίου, τῆς ναυτιλίας καὶ παντὸς ἄλλου προοδευτικοῦ ἔργου ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἀποκλειστικῶς σχεδὸν τοῖς Ἑλλησιν ἀνήκει.

Τοιαύτης οὔτης τῆς θέσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ τῆς Τουρκίας ἐν τῇ ἐσχάτῃ παραλυσίᾳ ἐδρισκομένης ἦς ἐνεκα ἐάν τις ἐσκεμμένως

ἐξετάσει καὶ ἀκριβῶς σταθμίσῃ τὰ γεγονότα καὶ τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις καὶ τὰς συνεννοήσεις τῶν μυστικοσυμβουλίων καὶ τῶν ἡγεμόνων, δὲν δύναται νὰ ἐξαγάγῃ εἰμὴ προμηνύματα μεγάλων καὶ ἐκτάκτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ συμβεβηκότων ἀτινα μέλλουν νὰ ἐπέλθωσι κατόπιν μιᾶς καταστάσεως ἥτις μακρὰν τοῦ νὰ ᾔναι ὁμαλὴ, ἐξ ἐναντίας προδίδει τὸ φαινόμενον καὶ χορηγεῖ τὸ ἐνδόσιμον τῆς πρὸς ἀλλήλους δυσπιστίας, τῆς δυσαρρεσκείας, τῶν πόθων, τῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ἐνεργειῶν εἰς ἀνατροπὴν καὶ μεταβολὴν καχεκτικῆς καταστάσεως ἥτις ἐπροκάλεσε καὶ προκαλεῖ ἀκαταπαύστως τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν δυσαρρέσκειαν τῶν λαῶν. Ἡ Ἑλλάς ἀπέναντι τοιαύτης καταστάσεως πραγμάτων ὀφείλει κατὰ καθήκον πρὸς τὴν πατρίδα, ἀποσκοπεῖν τὴν πολιτικὴν αὐτῆς τὴν ἐρεϊδομένην ἐπὶ τῆς ὀλιγωρίας, ἐπὶ τῆς βραθυμίας, ἐπὶ τῆς ἀβελτηρίας, ἐπὶ τῆς ἀπρονοησίας καὶ ἐπὶ τῆς νάρκης, καὶ τὴν ἀντίθετον λαμβάνουσα πορείαν νὰ προβῇ εἰς μέτρα συντελεστικά πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς, τῆς περιουσίας καὶ τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐν γένει τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ οὗ τινος τυγχάνει καρδία καὶ νοῦς καὶ μήτηρ ἀκόμη πρὸς ἐπίτευξιν δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου οὔτε στόλοι οὔτε στρατοὶ οὔτε θησαυροὶ ἀπαιτοῦνται ἀλλ' ἐπιδέξιός πολιτικῆ, θάρρους μετὰ συνέσεως καὶ τόλμης μετὰ φρονήσεως· εἰς τὴν περιήλθεν ἡ Τουρκία κατὰ τῆς μὴ ἔχουσα ἐν τῷ ταμείῳ τῆς οὔτε ἐν μ. π. ε. λ. ι. κ. καὶ μὴ δυναμένη νὰ καταβάλῃ μίαν φούκα ἀνθρώπων Ἑρζεγοβινίων καὶ Βοσνίων δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ κοιμωμένου τούτου λέοντος πρὸ τῶν ποδῶν τῆς.

Γινώσκουσιν ἤδη οἱ πηδαλιούχοι τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας τὴν θέσιν αὐτῶν ὅποια εἶναι ἀπέναντι τῶν ὑπάρχοντων καὶ τῶν συμμάχων Δυνάμεων καὶ προσπαθοῦσι παντὶ σθένει νὰ ματαιώσωσι τὴν προσχεδιασθεῖσαν εἰς τὰ ἐσωτερικά τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐπέμβασιν τῶν Δυνάμεων τούτων· καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἐκδίδουσι φερμάνια ἐπὶ φερμάνιων, ἱρὰν τέδες ἐπὶ ἱρὰν τέδων καὶ χάρτια ἐπὶ χάρτιων ὧν ἡ ἐφαρμογὴ εἶναι ἀδύνατος ἄνευ τῆς συμπράξεως τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ Ἑλλήνων· αὐτοὶ καὶ μόνοι, αὐτοὶ δύνανται τὰ ὑποσχεθέντα νὰ ἐφαρμόσωσι, πᾶν ὅτι χρήζει βελτιώσεως νὰ βελτιώσωσι καὶ νὰ ἐπενέγκωσι σωτηρίους ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Τουρκίας μεταρρυθμίσεις καὶ κατὰ συνέπειαν μὴδενίσωσι τὴν ἐπέμβασιν τῶν συμμάχων τῆς Τουρκίας Δυνάμεων εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῆς, ἰσοδυναμούσης μετὰ κηδεμονίαν ἀφόρητον.

Ἡ Ἑλλάς λοιπὸν ἀνάγκη νὰ λαλήσῃ πρὸς τὴν Τουρκίαν μετὰ γλῶσσαν σαφῆ καὶ καθαρὰν καὶ ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτῆς τὴν βελτίωσιν τῶν κακῶς κειμένων· μετ' αὐτῆς δὲ ἅπαντα τὰ ἐν τῇ ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ διεσπαρμένα κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὰ αὐτὰ νὰ προτείνωσι καὶ μιμούμενοι ἅπαντες τὰ τέκνα τῆς Ἑπτανήσου νὰ δράξωσι τὰ ὅπλα τοῦ λόγου δι' ὧν νὰ ὑπερασπίσωσι τὰ δίκαια αὐτῶν καὶ νὰ μὴ καταθέσωσιν αὐτὰ μέχρις ὅτου ἀποκτήσωσι τὸ προσδοκώμενον. Ἐστῶσαν δὲ βέβαιοι, ὑπερβέβαιοι ὅτι ἡ Τουρκία εἰς ὅλας τὰς προτάσεις αὐτῶν θὰ ἐνδώσῃ καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν θὰ ἱκανοποιήσῃ· αὐτοὺς θὰ προσκαλέσῃ εἰς τὴν διοίκησιν τῆς, μετ' αὐτῶν θὰ συνεργασθῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ νέου διοικητικοῦ αὐτῆς συστήματος ὅπως οὐδετέρωσιν τὸν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς πλησιάζοντα ξενικὸν ζυγόν· οὐδὲν θ' ἀρνηθῇ τῷ Ἑλληνισμῷ ἡ Τουρκία, διότι καὶ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ἐδοξίμασε καὶ τὰ μέσα δι' ὧν δύναται νὰ τὴν πολεμήσῃ δὲν ἀγνοεῖ, καὶ φιλικῶς διαχειμένῃ μετ' αὐτοῦ μεγάλως ὠφελεῖται.

Ἀρκοῦσι νομίζομεν ταῦτα ὅπως πεισθῇ ἡ συνάδελφος ὅτι δὲν πρόκειται περὶ αἱματηροῦ ἀγῶνος ἀλλὰ περὶ ἀγῶνος διὰ τοῦ λόγου, ἐν δὲ τῇ πραγματείᾳ μας ἐξ ἧς λαβοῦσα ἀφορμὴν εἰσῆλθεν εἰς συζήτησιν μετ' ἡμῶν, σαφῶς καὶ καθαρῶς ἐξηγούμεθα· ἀτὰ ὅπλα τοῦ λόγου νὰ δράξωμεν· εἴπομεν καὶ λέγομεν καὶ θὰ λέγομεν· οὐδέποτε δὲ εἴπομεν οὔτε ἐφαντάσθημεν ὅτι πρέπει νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν εὐνομίαν τῆς Ἑλλάδος χάριν τῆς μεγάλης ιδέας ἧς ἡ πραγματοποίησις ἀδήλος. Ἡ εὐνομία τῆς Ἑλλάδος οὐδένα διατρέχει κίνδυνον, καθόσον ἐξ

ἡμῶν αὐτῶν ἐξαρτᾶται· εἶναι δὲ πολὺ γελοῖον νὰ πιστεύῃ τις ὅτι ἡμεῖς οἵτινες πρεσβεύομεν ὅτι ἀποστολὴ τῆς Ἑλλάδος ἦτο, εἶναι καὶ ἐσεται ὁ ἐκπολιτισμὸς τῆς Ἀνατολῆς, ὅτι παραβλέπομεν τὴν εὐνομίαν αὐτῆς ἣν θέλωμεν δι' ἅπαντα τὸν Ἑλληνισμὸν πρωτίστως καὶ δι' ἅπασαν τὴν ἀνθρωπότητα κατὰ δεύτερον λόγον· ἀπόδειξις δὲ τρανὴ τρανωτάτη ὅτι ἡ Ἑλλάς εὐνομεῖται χρησιμεύουσιν αὐταὶ αἱ δίκαιαι τῶν πρώην Ὑπουργῶν τῆς καὶ μάταιον καὶ ἄσκοπον ἀποβαίνει νὰ κατακοπτόμεθα περὶ πραγμάτων τὰ ὅποια οὐδεὶς μᾶς ὑστέρησεν, οἱ δὲ τολμήσαντες νὰ μᾶς τὰ στερήσωσι δίκην κακούργων φέρονται ὅπως δώσωσι λόγον τῶν πράξεων τῶν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἔργασίαι Βουλῆς.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 16 Δεκεμβρίου ἡ Βουλὴ ἐξηκολούθησε καὶ ἀπεπεράτωσε τὴν ἐπὶ τοῦ κατηγορητηρίου συζήτησιν. Πρῶτος ὠμίλησεν ὁ κ. Μαϊέτας ὑποστηρίξας τὰ συμπεράσματα τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς· ἀντικρούοντες αὐτὸν οἱ κ. κ. Δ. Ῥάλλης καὶ Ἀθ. Πετιμεζᾶς ὑπεστήριξαν ὅτι πρέπει ἡ βουλὴ νὰ προσέξῃ ὅπως μὴ χαρακτηρισθῇ κακῶς αἱ καταγγελλόμεναι πράξεις καὶ οὕτω ματαιωθῇ ἡ κατηγορία, ἀθουομένων τῶν ὑποδίκων. Ὁ κ. Μιλτ. Κανάρης καὶ ὁ κ. Μπούμπουλης ὑπέδειξαν τὰ ἄτοπα, ἅτινα ἤθελεν ἐπιφέρει ἡ πρότασις τοῦ κ. Λομβάρδου, παρεμποδίζουσα τὴν εὐόδωσιν τῆς κατηγορίας καὶ ὑπεστήριξαν τὴν πρότασιν τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Ζωχιὸς χαρακτηρίσας ὡς ἀξιοποίνους τὰς ἐν τῇ προτάσει τοῦ κ. Λομβάρδου διαλαμβανόμενας κατηγορίας, ἐπρότεινε, ὅπως ἡ βουλὴ παραπέμψῃ μὲν τοὺς ὑπουργοὺς διὰ τὰς ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν κατηγορητηρίῳ, περιεχομένας πράξεις, διατάξῃ δὲ περαιτέρω ἀνακρίσεις διὰ τὰς ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ κ. Λομβάρδου ὑποβληθέντι.

Τὸν κ. Ζωχιὸν διεδέχτο ὁ κ. Βαλέτας ὑποστηρίξας τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς παραδεχομένης πρὸς τὴν ἀντιποίησιν καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς πλαστογραφίας.

Εἰτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. Λομβάρδος ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν τοῦ ὡς τροπολογίαν τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος κατηγορητηρίου.

Κρυυθείσης περικυμμένης τῆς συζητήσεως, ὁ πρόεδρος ἔθεσεν εἰς ψηφοφορίαν τὰς διαφόρους προτάσεις, τροπολογίας καὶ ὑποτροπολογίας. Καὶ πρῶτον ἡ βουλὴ ἀπέριψε τὴν πρότασιν τοῦ κ. Ῥοντήρη, οὐδ' ἐνός ὑποστηρίζαντος ταύτην, καθ' ἣν παρεπέμποντο εἰς τὴν βουλὴν οἱ κατηγορούμενοι ὑπουργοί, ἐπὶ παραβάσει βροῦ τοῦ συντάγματος· ἀφίετο δ' εἰς αὐτὴν νὰ ὀρίσῃ τὸν χρόνον τῆς ποινῆς τῶν, καὶ τὸν τῆς στερήσεως τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων.

Ἡ Βουλὴ ἀκολούθως παρεδέξατο συγχωνευθεῖσας εἰς μίαν τὴν τροπολογίαν τοῦ κ. Λομβάρδου, τὴν ὑποτροπολογίαν τοῦ κ. Μπούμπουλη, καθ' ἣν ἐξήρτητο τῆς κατηγορίας διὰ τὰς ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τοῦ 1874 ἐπεμβάσεις ὁ κ. Ν. Παπαμιχαλόπουλος, καὶ τὴν τοῦ κ. Βαλέτα καθ' ἣν εἰς τὴν αὐτὴν εἰδικὴν ἀντικριτικὴν τῆς βουλῆς ἐπιτροπὴν, ἐδίδετο προθεσμία ἐξ ἡμερῶν, ὅπως ὑποβάλῃ εἰς ἀνακρίσιν τὸ ὑπουργεῖον Βουλγαρὶα διὰ τὰς ἐν τῇ τροπολογίᾳ τοῦ κ. Λομβάρδου ἀναφερόμενας κατηγορίας καὶ ἀναφέρει εἰς τὴν βουλὴν δι' ἐκθέσεως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τῆς. Τεθείσων εἰτα εἰς ψηφοφορίαν τῶν γνώμων τῆς τε μειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τῆς πλειονοψηφίας, ἡ βουλὴ παρεδέξατο ἀμφοτέρως, παραπέμψασα τοὺς κατηγορουμένους ὑπουργοὺς ἐπὶ ἀντιποίησιν ἀρχῆς, μὴ ἐπιτετραμμένης καὶ ἐπὶ πλαστογραφία.

Ἀκολούθως ἡ βουλὴ ἐπελήφθη τῆς συζητήσεως τῶν φορολογικῶν νόμων.

Ἐν δὲ τῇ συνεδριάσει τῆς 17 ἐγένετο ἡ κλήρωσις τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου τοῦ μέλλοντος κατὰ τὸ ἀρ. 80 τοῦ συντάγματος νὰ δικάσῃ τὸ ὑπουργεῖον Βουλγαρὶα ἐπὶ ἀντιποίησιν ἀρχῆς μὴ ἐπιτετραμμένης καὶ πλαστογραφία. Ἐκλήρωθησαν τὸ ὅλον μέλη δέκα καὶ ὀκτὼ, ἐξ ὧν τὰ δώδεκα τακτικά, τὰ δ' ἑτέρα ἐξ ἀναπληρωτικῶν, κατὰ τὴν ἐξῆς σειρὰν α) Ματζούφας, β) Τζιβανόπουλος, γ) Γκιών, δ) Κόνκορης, ε) Ἀμβροσιάδης, ς) Ἀλεξανδρόπουλος, ζ) Κοτσάκης, η) Παυλόπουλος, θ) Π. Ἰωαννίδης, ι) Κυπαρίσσης, ια) Καρατζᾶς καὶ ιβ) Ἀγαθόνικος· ἀναπληρωτικά δὲ οἱ κ. Χατζηλιάκος, Κόνδαρης, Μανωλάς, Ταταράκης, Ἰδρωμένος καὶ Ποιάγος.

Εἰτα προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους τοῦ ἐτους 1876. Ἐπεψηφίσθησαν δ' ὡς εἶχον ἐν τῷ γενικῷ πινάκι τοῦ προϋπολογισμοῦ τὰ τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 18, μετὰ τὴν ὑποβολὴν δύο ἀναφορῶν ἐκ Καλαμῶν καὶ Πατρῶν ἀποσταλῆσων παρὰ τῶν ἐκεῖ καταστηματαρχῶν, περὶ τοῦ ὑποβληθέντος φορολογικοῦ συστήματος καὶ τὴν ὑποβολὴν καὶ ἀνάγνωσιν διαφόρων νομοσχεδίων τεθέντων ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, ἤρξατο ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὁποίου τὰ μὲν ἔσοδα τοῦ Κράτους παραδέχοντα, περιορίσθησαν εἰς δραχ. 38,726,000. Εἰτα ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν καθ' ἣν ὁ μὲν κ. Κοντόσταυλος ὑποστήριξε τὸ ἐκ δραχ. 15,000 κονδύλιον περὶ παρασῆμων, οἱ δὲ κ. κ. Φιλήμων καὶ Χοιδᾶς ζητοῦσι τὴν ἀπάλειψιν ὅλο-

κλήρου τοῦ ποσοῦ ψηφοφορίας δὲ γενομένης, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἀ.θ.ον ὡς εἶχε· παραδέχθη δὲ πρὸς ταῦτα καὶ τὸ ἐκ δραχ. 350,000 κονδύλιον διὰ τὰς πρεσβείας, μετ' ἧς ἐγένετο δεκτὸς ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ὡς εἶχεν. Εἰτα ἡ βουλὴ μετέβη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης καθ' ὃν βουλευταὶ τινες ἐπρότειναν τὴν σύστασιν Πρωτοδικείων εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν καὶ παρ' ὀλίγον ἀπεφασίζετο ἡ σύστασις 63 Πρωτοδικείων, ἥτοι εἰς ἀπάσας τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν, ἐὰν μὴ ἐν καιρῷ ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν ἐσταμάτα διὰ λόγων φρονίμων καὶ θετικῶν τὴν παιδίαν ταύτην.

Ἐν δὲ τῇ συνεδριάσει τῆς 19, μετὰ μακρὰν συζήτησιν περὶ τινος διατριβῆς καταχωροθεσίας ἐν τῇ «Στοᾷ» καὶ τινων ἄλλων ζητημάτων, ἥτοι περὶ ἐνὸς τηλεγραφήματος τοῦ κ. Νάζου παραπονομένου ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέβαλε τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἐκλογικοῦ τμήματος, περὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας σκανδαλωδῶς ἐπεμβαινούσης εἰς τὰ ἐκλογικὰ καὶ ἐκνόμως ἐνεργούσης, δοθεῖσαι παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν ἀρκούσαι πληροφορία, ἡ βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καθ' ἣν ἐγένοντο δεκτὰ εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν διάφορα νομοσχέδια, πρὸς δὲ καὶ τὸ περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν· εἰτα ἐγένετο δεκτὸς ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης. Μετὰ μακρὰν δὲ συζήτησιν περὶ τοῦ ἀν πρέτη νὰ ἰδρυθῇ καθημερινὴ ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἣν νὰ δημοσιεύονται αἱ εἰς διαφόρων ἄλλων κονδυλίων, πρὸς δὲ καὶ περὶ τῆς ἐκ δραχ. 25,000 πιστώσεως πρὸς ὑποστήριξιν θεατρικῶν ξένων ἐταιριῶν, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὰ ἀνωτέρω κονδύλια ὡς εἶχον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ· παρεδέχθη δὲ καὶ διάφορα ἄλλα κονδύλια διὰ διάφορα ἄλλα καταστήματα, μετ' ἧς ἐπεραιώθη καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν. Εἰτα ἤρξατο ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ ἐπεψηφίσθη ἄνευ τροποποιήσεων, ἀπορριφθεῖσων ἀπασῶν τῶν ἀπαλήψεων τῆς ἐπιτροπῆς. Κατέτιν ὁ κ. Κουμουνοδούρος ἀναβάς τὸ βῆμα ἔλεξε τάδε·

«Ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς μοι ἐδήλωσεν ὅτι θέλει ἀποδεδιμήσῃ εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Εὐρώπης, ὑποβάλλω τὸ ἐξῆς νομοσχέδιον καὶ παρακαλῶ νὰ ψηφισθῇ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν»

«Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον θέλει διαχειρίζεσθαι τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν ἐκτὸς τῶν ἐξῆς πράξεων· διαλύσεως, συγκαλέσεως καὶ διακοπῆς τῆς Βουλῆς, κηρύξεως πολέμου, διορισμοῦ πρεσβέων, χειροτονίας ἐπισκόπων».

Ἡ βουλὴ παρεδέχθη τούτο εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 20 ἐξελέχθησαν, διὰ νὰ ὑποστηρίξωσιν ἐνώπιον τοῦ ἐκτάκτου δικαστηρίου τὴν κατηγορίαν κατὰ τοῦ ὑπουργείου Βουλγαρὶα ὡς εἰσαγγελεῖς, οἱ ἐξῆς κ. κ. Λομβάρδος, Βουλκιώτης, Βαλέττας, Ι. Μαυρομυχάλης καὶ Φιλήμων.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἀνεγνώσθη εἰς β'. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ διαχειρίσεως τῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Βασιλέως. Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου σπουδαία ἔλαβε χώραν συζήτησις, ἀλλ' ἐπὶ τέλους γενομένης ψηφοφορίας ἐγένετο δεκτόν. Ἐψηφίσθη δὲ καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἐτος 1876. Τὰ ἔξοδα ἀνῆλθον εἰς δρ. 39,063,841 70 0/0, ἐπομένως ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐτους τούτου ἀφίνει ἔλλειμα ἐκ δραχ. 337,841.70.

Ἐν δὲ τῇ συνεδριάσει τῆς 22 μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν ἤρξατο καὶ πάλιν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου, καθ' ἣν ἔλαβον μέρος πολλοὶ ῥήτορες τῆς βουλῆς, ἀλλ' ἐπὶ τέλους τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτόν καὶ εἰς γ'. ἀνάγνωσιν διὰ ψήφων 80 κατὰ 45. Εἰτα ἀνεγνώσθη εἰς γ'. ἀνάγνωσιν ἡ σύμβασις τοῦ λαυρίου, ἡ δὲ ἐπ' αὐτῆς συζήτησις παρελθούσης τῆς ὥρας ἀνεβλήθη διὰ τὴν χθρὴς τρίτην.

ΔΙΕΛΟΓΑ.

— ΔΙΕΛΟΓΟΝ —

Εἰς τὰ παρελθόν φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας ἐγράψαμεν ὀλίγα τινα ὑπὲρ τοῦ Βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας μας κ. Μπούμπουλη, εὐχαριστοῦντες αὐτὸν διὰ τὸ ὅποιον ὑπέβαλεν εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον, ὅπερ κατεχωρήσαμεν εἰς ἐκεῖνο τὸ φύλλον. Ἡδὴ δὲ μαθόντες ὅτι καὶ ὁ κ. Σούτσος ἐσύστησεν εἰς τὸν ἀρμοδίον ὑπουργὸν τὴν συμπλήρωσιν τῶν κατὰ τὰς ἐλληνικὰς θαλάσσας φάρων καὶ φανῶν καὶ ἰδίως εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, πρὸς δὲ ὅτι ὑπέβαλεν εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον περὶ τῶν καθυστερούντων, ἀνερχομένων εἰς 70,000,000 δραχμῶν ὁ δὲ κ. Δούμας, ὅτι δι' ἐμβριθεύς καὶ μεμελετημένον λόγον του, ἐζήτησε τὴν σύστασιν ἐφατέριον εἰς τὴν πόλιν μας, καὶ ὅτι ἅπαντες ὁμοῦ οἱ βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας μας προσυπέγραψαν τροπολογίαν μετὰ τῶν ἐξ ἐπτανήσου βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ παρὰ τοῦ ὑπουργείου ὑποβληθέντος νομοσχεδίου, περὶ νέων πόρων ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς ὁδοποιίας, ὅπως καὶ αἱ νήσοι μετὰσχῶσι τῶν εὐεργετημάτων τοῦ νέου τούτου νομοσχεδίου, ἀπονέμομεν αὐτῆς τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν καὶ τῆς ἐπαρχίας ἀπάσης, παρκαλοῦντες τοὺς ἀξιόους τούτους ἀντιπροσώπους μας ἵνα μὴ παύσωσι μεριμνῶντες περὶ τῶν συμφερόντων, οὐχὶ μόνον τοῦ τόπου μας, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔθνους ὅλοκληρου.

Περικυθείσης τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντι-

τῆναι καὶ Σωθροῦ, ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ οἱ κ. κ. Δ. Δρόσοι καὶ Ι. Ζαλλωνῆς. Ἡ εἰδήσις αὕτη ἦλθε προχθὲς τηλεγραφικῶς εἰς τὴν πόλιν μας.

— Ἡ κ. Ζωὴ Α. Οἰκονόμου προσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς τῶν ἀπόρων Παίδων δρ. 50. Ἐπαινοῦντες τὴν σεβαστὴν ταύτην χάριν, εὐχόμεθα ἵνα καὶ ἄλλαι Κυρίαι μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τῆς φιλάνθρωπίας τῆς.

— Ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων μαυρίζομεν ὅτι ὁ Ἕλλην ἠθοποιὸς κ. Ἰωάν. Κρητικὸς μετὰ τῶν ὑψίστων κυρίων Σοφάντι καὶ Λούτερ, εὐπρεστήθησαν νὰ δώσωσι ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀθηνῶν παράστασιν ὑπὲρ τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν, ἐξ ἧς εἰσεπράχθησαν δραχ. 2,393. Τὴν εἰδήσιν ταύτην φέροντες εἰς γνῶσιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἡμετέρου θεάτρου ἐρωτῶμεν αὐτὴν, ἐφρόντισεν ἂρά γε νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν ἐργοδόχον τοῦ θεάτρου μας νὰ δώσῃ δύο παραστάσεις διὰ τὰ δύο ἐνταῦθα παρὰ τοῦ λαοῦ συντηρούμενα φιλάνθρωπικὰ καταστήματα τῆς Φιλοπτώχου ἐταιρίας καὶ τῶν ἀπόρων παιδῶν, ἢ οὐχί; Ἐὰν ἐφρόντισεν, ἔχει καλῶς καὶ μέγα· τῇ ὀφείλεται ἔπαινος, ἐὰν δὲ τοῦναντίον συμβαίνει, τότε ἀνάγκη νὰ ὑποχρεώσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ἐργολαβίας ἀπὸ τοῦδε, διότι ἄλλως εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ στηλιτεύσωμεν τὴν ἀκηδεῖαν καὶ ἀδελτηρίαν τῶν ἀρμοδίων.

— Παρακληθήμεν παρὰ πολλῶν φίλων νὰ ἐρωτήσωμεν τὴν ἐπιτροπὴν τῆς φιλοπτώχου ἐταιρίας, διατὶ δὲν μειοδοτεῖ, ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ φιλάνθρωπικὰ καταστήματα τῆς πόλεώς μας, τὰ διάφορα τρόφιμα τοῦ καταστήματος, ἀλλὰ προβλέπει αὐτὰ ὅθεν βούλεται; Ὅθι ἐπανελθόμεν ὅταν λάβωμεν τὴν ἀπάντησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

— Ὁ συμπολίτης μας κ. Ν. Μπαλῆς ἀπελύθη τῆς ἐπιστασίας τῆς Βορβοροφάγου, ἀντικαταστάθης ὑπὸ τοῦ Κ. Βρίτα Τζερμέ. Ἡ παύσις τοῦ κ. Μπαλῆ ἐθεωρήθη ἐν Ἑρμοῦ πόλει ὡς ἀδίκος, διότι ὁ νέος οὗτος, ἀκαταλλῆλως τοποθετηθεὶς εἰς τὴν θέσιν ταύτην, διεχειρίσθη πιστῶς καὶ ἀνελλιπῶς τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ ὑπηρεσίαν· ἐδικαιούτο ἐπομένως καὶ δικαίωται ν' ἀπαιτήσῃ ἄλλην κατάλληλον δι' αὐτὸν θέσιν ἀπὸ τοῦ εὐαρεστηθέντος καὶ τὸν ἀπολύσῃ, οὔτινες ὡς τίμιον, ἐγγράμματον καὶ τέκνον καλῆς καὶ πεισιμελοῦς οἰκογενείας πρέπει νὰ φροντίσωσιν εἰς τὸν διορισμὸν αὐτοῦ.

— Προσδιωρίσθη ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου ἡ 26 ἰανουαρίου 1876 ὡς ἡμέρα τῆς δίκης τῶν ἐπὶ σιμωνίᾳ κατηγορουμένων δύο ὑπουργῶν, τῶν τριῶν ἀρχιεπισκόπων καὶ τῶν τριῶν μεσιτῶν. Τόπος δὲ συνεδριάσεως τὸ κατάστημα τῶν Ὀλυμπίων.

— Ὁ βουλευτὴς Θήρας κ. Α. Βαλέτας, εἰς ἐκ τῶν νοημονεστέρων καὶ εὐφραδεστέρων ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ὑπεστήριξε προχθὲς κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ φορολογικοῦ νόμου τοῦ 1876 νὰ ἐξαιρεθῇ τῆς φορολογίας τὰ ἐν ταῖς ἀμπέλοις τῆς ἐπαρχίας ταύτης σπειρόμενα δημητριακὰ, ἅτινα μόνον πρὸς λίπανσιν τῆς γῆς καὶ οὐχὶ χάριν τῆς ἐλαχίστης αὐτῶν παραγωγῆς σπείρονται αὐτόθι. Ἡ βουλὴ πεισθεῖσα εἰς τὴν λογικὴν τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, ἐδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ τούτου, ὅστις οὐ μόνον διὰ τὰ γενικά ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ἐπαρχιακὰ συμφέροντα πατρικώτατα μεριμνᾷ.

Νεκρολογίαί.

Δυστυχῆς ὁ πατὴρ ὅστις θάσῃ
Ἐν πρὸς ἐν καὶ στεροῦμενος ἄλλων
Τὰ παμπόθητα τέκνα νὰ χάσῃ
(Ζαλοκώστας).

Μετὰ μεσημέριαν τῆς παρελθούσης Τετάρτης νεκρικὴ συνοδία προέπεμπεν εἰς τὸν τάφον ἀνθρώπιν καὶ καλλίμορφον ὑπαρξιν, δεκαπέντε μόλις ἀνοίξεις ζωῆς ἀριθμοῦσαν, τὸ μόνον μετὰ τοσαῦτα παθήματα ἐναπομείναν τέκνον τοῦ ἀτυχοῦς συμπολίτου μας Ἰω. Βασιλειάδου. Οὐτε ἡ νεότης καὶ τὸ κάλλος, οὔτε ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ εὐφυΐα τῆς πτωχῆς κόρης, οὔτε τῶν ὀλοφυρομένων γονέων ὁ πόνος ὁ βαθεύς, νὰ κάμψωσιν ἰσχυρῶς τὸν θάνατον, ὅστις, τοιαύτης ὑπάρξεως, νὰ ἀποστερήσῃ ἐμελλε τὸν κόσμον, ἐν ᾧ τόσοι μοχθηροὶ ἀναπνεύουσιν! Ἀνελεῖμων καὶ ἀδυσώπητος ἐπέθηκε τὴν σκελετωδὴν αὐτοῦ χεῖρα ἐπὶ τοῦ θάλλοντος ῥόδου, καὶ τὸ μῦρον αὐτοῦ ἐξητμήσθη, καὶ ἔκλεισε τὰ δροσέραντα αὐτοῦ πέταλλα πρὸ τῆς στυγνῆς τοῦ θανάτου του μορφῆς.

Ἦτο ἡδὴ ἡ παρηγορία, καὶ ποῦ τὸ βάλσαμον ὅπερ θὰ κλείσῃ τὴν πληγὴν τῶν ἐρημοθέντων γονέων; Ὅποταν πλέον οὐδεμία λαμπρὰ φωτίζῃ τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τόσα πρὸ μικροῦ ἐτι χρόνου ἐσελάγιζον φῶτα, τίς νὰ εἴπῃ δύναται ὅτι ὑπὸ σκοτιαν τοιαύτην θὰ ἀνοίγῃ εἰς μειδίαμα τὰ χεῖλη, ὅτι θὰ ἀναβλύσωσιν εἰς τὴν χαρὰν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν γεννητόρων οὔτινες ἦδη τὴν ὑστάτην αὐτῶν ἐλπίδα ὑπὸ τὰ χῶματα θάπτουσιν; Ἐὰν, ὦ παρηγορία! εἰς τὸν οὐρανὸν οἰκεῖς, μὴ βραδύνῃς ἡδὴ νὰ κατέλθῃς εἰς τὰς ψυχὰς τῶν γονέων τοῦ ἀποπτόντος ἀγγέλου, διότι σπανίως ἐδῶ κάτω εἰς τὴν γῆν τοιαύτας δοκιμάζουσι θλίψεις, οἱ ἄνθρωποι, ὅποιος τῆς ἀτυχοῦς Ἑλένης, οἱ ἀτυχεῖς καὶ δυσδαίμονες γεννήτορες.

— Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐτελεύτησεν ὁ Γεώργιος Α. Δαλζέζιος ὁδονομολόγος τὴν ἡλικίαν ὅπου μακαρίτης ἦτο εἰς ἐκ τῶν ἐγκρίτων πολιτῶν τῆς ἀνω Σύρου καὶ ἐχηρμάτισεν Δημ.

μογέρων, Ἐπαρχ. Σύμβουλος, Δημοτ. Σύμβουλος, ἐπὶ πολλὰ δὲ ἔτι Δήμαρχος τοῦ Δήμου Σύρου καὶ διεκρίθη ἀείποτε ἐπὶ φλονομία καὶ πατριωτισμῷ, ἐπὶ τιμωρίᾳ καὶ ἰκανότητι δικαίως ἐπομένως ὑπολείπτετο παρὰ πάντων καὶ ἐτιμήθη διὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος. Ἡ κηδεῖα τοῦ ἐγένετο τὴν ἐπιούσαν Πέμπτην μεγαλοπρεπῶς, δεθείσων τῶν ἀπαιτούμενων τιμῶν εἰς τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, ὡς ἀριστείουχου. «Γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν ἀείμνηστε Συμπολίτα!

— Ἐπίσης ἐτελεύτησεν ὑπὸ χρονίας καταβληθεῖσα νόσου, εἰς ἀνθηρὰν εἰκοσαετὴ ἡλικίαν, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀτυχοῦς ἡμῶν συμπολίτου Κ. Ἰω. Κουρκουτάκη, Εὐανθία. Τὴν κηδεῖαν τῆς γενομένην μετὰ μεσημέριαν τῆς παρελθούσης παρασκευῆς, ἠκολούθησε πολὺ πλῆθος τῶν συμπολιτῶν μας. Συλλυπούμενοι τῇ ἀτυχῇ οἰκογενείᾳ διὰ τὴν στερῆσιν προσφιλοῦς κόρης, εὐχόμεθα ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν τῆς ἀρῆμῶν μεταστάσης ἐν σκηναῖς δικαίων.

— Χθὲς δὲ ἀπέθανεν καὶ ἐκκεῖθη μεγαλοπρεπῶς πλήρης ἡμερῶν καὶ ἡ Ἀγγελούκα Μ. Πετρίτση, μήτηρ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Ι. Μ. Πετρίτση καὶ πενθερὰ τοῦ Δημοτ. εἰσπράκτορος κ. Ἠλία Χατζάκου. Καὶ ταύτης τὸν νεκρὸν προπέμποντες εὐχόμεθα τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάψαι.

Ὁ κάθωι ὑπογεγραμμένος, πρῶτον ἐπίτροπος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως, κοινοποιῶ πρὸς τὸ εὐγενὲς κοινὸν τῆς Ἑρμοῦπόλεως τὰ ἀκόλουθα:

Ἀναχωρήσαντος τοῦ δεξιῦ ψάλτου Θεοφάνους Παπαδοπούλου, προεκκηρύξαμεν διὰ τῆς ἐφημερίδος ὅτι ἔχωμεν ἀνάγκην δεξιῦ ψάλτου. Μαθόντες ὅτι ἐν Σύμῃ εὐρίσκεται μουσικὸς καλὸς, παρεκαλέσαμεν τὸν κ. Πετρίτην καὶ ἔγραψεν ἐκ μέρους μας ἂν θέλῃ νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα ὑπὸ δοκιμασίαν, ἀλλ' οὗτος ἠρνήθη νὰ ἔλθῃ. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐλάδομεν τηλεγράφημα ἐκ Πατρῶν ἀπὸ τῶν ἐκείσε ψάλτην Ἑμμανουὴλ Σπανουδάκην, ὅστις μὰς ἔλεγεν ὅτι ἂν θέλωμεν δύναται νὰ ἔλθῃ, ἡμεῖς δὲ τῷ ἀπηντήσαμεν νὰ ἔλθῃ ὑπὸ δοκιμασίαν καὶ ὅπερ ἐγένετο, ἐλθόντος εἰς τὰς 2 Αὐγούστου καὶ ἐσυμφωνήσαμεν μετ' αὐτοῦ πρὸς δρ. διατμ. 200 ταμιακά, χωρὶς νὰ ὀρίσωμεν προθεσμίαν· ἤρχισε λατρεῖν νὰ ψάλλῃ καὶ οἱ ἐνορίται δὲν ἦσαν εὐχαριστημένοι ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐξήτῃσαμεν ἐκ νέου τὸν πρῶτον ψάλτην Θεοφάνην, ἀλλ' οὗτος δὲν ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ. Τὴν πρῶτην Ὀκτωβρίου ἐσκέφθημεν νὰ εὐρωμεν ἄλλον μουσικὸν καλὸν καὶ εὐθυνότερον καὶ πρὸς τοῦτο ἐγράψαμεν ἐκ συμφώνου καὶ οἱ τρεῖς ἐν τινι χωρίῳ τῆς Σύμης, ὅπου ὑπῆρχε ψάλτης καλὸς μετὰ δραχ. 200 κατὰ μῆνα, καὶ συγχρόνως εἵπομεν εἰς τὸν κ. Σκαμπαδῖαν νὰ γράψῃ εἰς Μυτιλήνην διὰ νὰ ἔλθῃ ὁ ἐκείσε ψάλτης ὑπὸ δοκιμασίαν. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἦλθον ἀμφότεροι, καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ βάλλωμεν αὐτοὺς νὰ ψάλλουν τὴν μίαν Κυριακὴν ὁ εἰς καὶ τὴν ἄλλην ὁ ἄλλος· ἀλλὰ τότε οἱ συνάδελφοί μου δὲν ἠθέλησαν νὰ παραδεχθῶσιν τοῦτο, διίσχυρίζοντες ὅτι ἡ ἐκκλησίᾳ ἔχει ψάλτην δὴλ. τὸν Πατρινὸν· τότε τοῖς εἶπον ὅτι ἂν εἴχομεν ψάλτην ἰκανὸν, μουσικὸν καὶ ἄξιον τῆς πληρωμῆς ταύτης, δὲν ἐγράφαμεν νὰ φέρουν ἄλλους ψάλτας· τότε ὅπου ἦλθον, πρέπει νὰ ψάλλουν ἀμφότεροι· ἀφοῦ ἐψάλλον πρῶτον ὁ Μιτῆλιναῖος τὸ σάββατον τὸ ἐσπερας καὶ κυριακὴν τὸ πρωὶ ὁ αὐτὸς, ἀφοῦ ἐψάλλον ὁ διάκος προσωρινῶς ὡς ὅτου ἀφίχθῃ ὁ Μυτιλιναῖος· ἔρχεται ὁ συνάδελφός μου Μελέκος καὶ θέττει τὸν Πατρινὸν εἰς τὸν δεξιὸν χορὸν διὰ νὰ ψάλλῃ· τότε πηγαίνω καὶ τὸν ἐκβάλλω καὶ θέττω τὸν Μυτιλιναῖον, ἀφοῦ ἐψάλλον ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν ἀπεδοκιμάσθη παρὰ τῶν ἐνωριτῶν, καὶ οὕτως εἵπομεν καὶ ἀνεχώρησεν, ὡς ἐκ τούτου θυμωθεὶς ὁ συνάδελφός μου Μελέκος παρητήθη τῆς θέσεως· τὴν δευτέραν κυριακὴν ἐψάλλον ὁ Σεραφὴμ ἀρχιμανδρίτης, καὶ οἱ ἐνορίται εὐχαρστήθησαν τὰ μέγιστα, ἀκολουθῶς ἠρώτησα τί ἀπαιτεῖ διὰ μισθοδοσίαν, καὶ μοι εἶπεν ὅτι δέχεται μετὰ δραχ. 150 ἀγορ. καὶ ὀλιγώτερον, διότι μένων ἐνταῦθα θὰ σπουδάσῃ ἐν τῇ ἱερτικῇ σχολῇ τὴν θεολογίαν. Τότε λέγω εἰς τὸν συνάδελφόν μου Ρηγόπουλον νὰ παύσωμεν τὸν Πατρινὸν καὶ νὰ διορίσωμεν τὸν Σεραφὴμ ἀρχιμανδρίτην, πρῶτον διότι ἐπιδιοκιμάσθη ὑπ' ὅλης τῆς ἐνορίας, δεύτερον εἶναι μουσικὸς ἀριστος, τρίτον ἠλικιώτερος, διότι ὁ Πατρινὸς ἐμαρνεδίζον εἰς τὰ καρεῖνα, καὶ τέταρτον καὶ σπουδαιότερον, ἡ ἐκκλησία εἶχεν ὥρηναι πλέον τῶν δρ. 1,300 κατ' ἔτος· ἀλλ' ὁ συνάδελφός μου κατ' οὐδένα λόγον παρεδέχθη τοῦτο, τότε ἐγὼ, ἀποβλέπων τὸ συμφέρον τῆς ἐκκλησίας, ἔπαυσαν τὸν Πατρινὸν καὶ διώρισαν τὸν τῆς Σύμης, καὶ ἐστειλά τὰ ἔγγραφα ταῦτα πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον, ὡς πρόεδρον τῶν ἐκκλησιῶν ἵνα ἀποφανθῇ. Ἀλλ' ἀντὶ ἡ δημαρχία νὰ ἐξετάσῃ τὰς αἰτίας καὶ ἰδῇ ποῖος ἔχῃ ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει δίκαιον, καὶ ἀφοῦ ἀνέγνωσεν καὶ ἐπιστολὴν τοῦ ὅτι ἐζητήσαμεν ψάλτην καὶ οἱ τρεῖς ἐκ συμφώνου, ἐκομμάτισαν μερικοὶ Σύμβουλοι καὶ μετ' ἐπαυσαν ὡς καὶ τοὺς δύο ψάλτας.

Ἐρωτῶ λοιπὸν τὸ Συμβούλιον, ἥτο δίκαιον νὰ με προσβάλλῃ τοιοῦτοτρόπως, ἀφοῦ τὰ ἔσοδα τῆς ἐκκλησίας ἡξήσαν καὶ εἰς τὰ ἔσοδα δὲν ὑπάρχει μηδεμία κατάχρησις; καὶ διατὶ δὲν ἐθέσατε ἐντὸς τοῦ διορισμοῦ μου ὅτι θὰ ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ με περιφρονῇτε ἀνευ καταχρήσεως; Τότε δὲν ἐπήγαινον δούλος ἀμισθεῖ, ἀλλὰ πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν νὰ δουλεύσω ναὸν διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν καὶ οὐχὶ νὰ προσβάλωμαι.

Ἑρμοῦπολις τὴν 16 Δεκεμβρίου 1875.

ΙΩΑΝ. ΦΡΑΝΤΙΖΟΑΣ.

Τὴν προσεχῇ Παρασκευὴν τελεῖται ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ

ΠΑΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ ΜΑΣΧΑ.

Παρακαλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ παρευρεθῶσι καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν ὕψιστον δεήσεις των.

Τὰ τέκνα.

Τὴν προσεχῇ Κυριακὴν 28 φθίνοντος μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τελεῖται ἐξάμηνον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου καὶ προσφιλοῦς μοι συζύγου

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗ.

Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἵνα εὐαρεστούμενοι παρευρεθῶσι κατὰ τὸ μνημόσυνον, εἰσὺντες τὰς ἑαυτῶν εὐχὰς μετὰ τῶν εὐχῶν τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων τοῦ ἀποβιώσαντος.

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ κ. Σαλβατὼρ Τσερόνε, καλλιτέχνης τῆς ζωγραφικῆς, σκηνογραφίας καὶ διακοσμήσεως, εἰδοποιεῖ τοὺς συμπολίτας μας ὅτι διαμένων ἐνταῦθα ὡς σκηνογράφος τοῦ θεάτρου «Ἀπόλλων», δέχεται νὰ ἐκτελέσῃ οἰκονομικῶς καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν, ἥτοι διακοσμήσεως αἰθουσῶν, δωματίων κλπ. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας νὰ τῷ δώσωσι παραγγελίας, ἀποταθῇ τωσαν πρὸς τὸν ἴδιον ἢ πρὸς τὸν ἐν τῷ οἰνοπωλείῳ τοῦ κ. Πολιτάκη ἐργαζόμενον κ. Θ. Σ. Οἰκονομόπουλον, βέβαιον ὅτι θέλουσι μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ἐργασίας του. Ὁ αὐτὸς καλλιτέχνης ὑπόσχεται νὰ ἐκτελέσῃ ἐργασίας ὅλως νέας καὶ ἀγνώστους εἰσέτι τοῖς συμπολίταις μας.

Ἀριθ. 884.

Τὸ ἐμπορικὸν τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν. Συγκείμενον κλπ.

Διὰ ταῦτα

Δέχεται τὴν προκειμένην ἀνακοπὴν κατὰ τῆς ἀπ' ἀριθ. 755 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου ὡς βάσιμον. Ἀνακαλεῖ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ θεωρηθῇ ὡς οὐδέποτε πτωχεύσασα ἡ Ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἰωάν. Κουρκουτάκης καὶ Γιδῶς.

Ἀπορρίπτει τὴν περὶ προσωρινῆς ἐκτελέσεως αἰτησιν ὡς ματαίαν.

Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σύρῳ τὴν 23 Δεβρίου 1875.

(ἔπονται αἱ ὑπογραφαί).

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Σύρος τὴν 24 Δεβρίου 1875.

Ὁ Ὑπογραμματοῦς

(Τ. Σ.)

Ν. Κουδωνάκης.

Συνεπεῖα τῆς ἀποφάσεως ταύτης καὶ τοῦ ἀπὸ 19 καὶ 26 Νοεμβρίου καὶ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1875 ἐγγράφων ἰδιωτικῶν προσκαλοῦνται τὴν προσεχῇ Παρασκευὴν, 27 Δεκεμβρίου 1875, ἅπαντες οἱ δανεισταὶ τῆς ἐταιρίας ἐν τῷ ἐταιρικῷ γραφείῳ ὅπως φέρωσι πρὸς ὑπογραφήν τὰ νέα γράμματα συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἐγγράφοις τούτοις ἀναφερόμενα ἐπιστρέφοντες τὰ παλαιὰ ἐξοφλημένα, ἐνεργήσωσι δὲ καὶ πάντα τὰ ἐν τοῖς εἰρημνίοις ἐγγράφοις συνομολογούμενα.

Σύρος τὴν 24 Δεβρίου 1875.

Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος τῆς ἐταιρίας Κουρκουτάκης καὶ Γιδῶς Σ. Α. ΜΑΤΕΣΗΣ.

Ἀριθ. 810

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α'.

Τὸ ἐμπορικὸν τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Συγκείμενον ἐκ τῶν Δικαστῶν Ἰω. Νχοῦμ. Προεδρεύοντος ἀπόντος τοῦ Προέδρου, Κ. Ἰωαννοπούλου ἐμποροδίκου καὶ Ν. Βαρδῆ Δικηγόρου, κωλυομένων τῶν λοιπῶν Ἐμποροδικῶν καὶ Παρέδρων.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν 11 Δεβρίου 1875 παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως Δ. Μπόρκα ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως μεταξὺ.

Τῆς ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης ἐναγοῦσης Ἑμπορ. Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ρούσσοι Κουντουράκης καὶ Σακκαρασάκης διὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς δικηγόρου Κ. Ἐσλεν, καὶ τοῦ ἐναγομένου Νικολάου Φραγκούλη κατοικοῦ Κάσσου ἡδὴ ἀγνώστου διαμονῆς μὴ παραστάτος ποσῶς.

Ἡ ἐνάγουσα Ἑταιρία διὰ τῆς ἀπὸ 29 Μαρτίου 1875 πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀγωγῆς τῆς ἐξέθεσεν ὅτι Διοικητῆς τοῦ ὑπὸ Ἑλλήνων σημαίαν πλοίου (Γολέττας) ὁ Ἀγ. Γεώργιος, ὁ ἐναγόμενος παρεκλάβεν τὴν 24 Δεβρίου Π. Ε.

